

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną: Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k.

Druga strona postępowania: Bank Handlowy w Warszawie S.A.

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek,

należy interpretować w ten sposób, że:

można w drodze umowy wprowadzić odstępstwo od prawa, które przepis ten przyznaje przedstawicielowi handlowemu działającemu na własny rachunek, do pobierania prowizji z tytułu transakcji zawartej w czasie trwania umowy agencyjnej z osobą trzecią, którą przedstawiciel ten już wcześniej odnośnie do transakcji tego samego rodzaju pozyskał jako klienta.

(¹) Dz.U. C 182 z 10.5.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa, Administratīvā apgabaltiesa – Łotwa) – „Baltijas Starptautiskā Akadēmija” SIA (C-164/21), „Stockholm School of Economics in Riga” SIA (C-318/21)/Latvijas Zinātnes padome

(Sprawy połączone C-164/21 i C-318/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) nr 651/2014 – Artykuł 2 pkt 83 – Bezpośrednie i bezwarunkowe odesłanie do prawa Unii – Dopuszczalność pytań – Pomoc na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną – Pojęcie „organizacji prowadzącej badania i upowszechniającej wiedzę” – Placówka szkolnictwa wyższego prowadząca działalność gospodarczą i działalność o charakterze niegospodarczym – Określenie podstawowego celu]

(2022/C 463/08)

Język postępowania: łotewski

Sądy odsyłające

Administratīvā rajona tiesa, Administratīvā apgabaltiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Baltijas Starptautiskā Akadēmija” SIA (C-164/21), „Stockholm School of Economics in Riga” SIA (C-318/21)

Druga strona postępowania: Latvijas Zinātnes padome

Sentencja

1) Artykuł 2 pkt 83 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 [TFUE]

należy interpretować w ten sposób, że:

podmiot prawa prywatnego, który prowadzi kilka rodzajów działalności, w tym badania naukowe, lecz którego większość dochodów pochodzi z działalności gospodarczej, takiej jak odpłatne świadczenie usług edukacyjnych, może być uznany za „organizację prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę” w rozumieniu tego przepisu, o ile można stwierdzić w świetle wszystkich istotnych okoliczności sprawy, że jego podstawowym celem jest samodzielne prowadzenie badań podstawowych, badań przemysłowych lub eksperymentalnych prac rozwojowych lub rozpowszechnianie na szeroką skalę wyników takich działań poprzez nauczanie, publikację lub transfer wiedzy. W tym kontekście nie można wymagać, aby taki podmiot osiągał określoną część dochodów z badań i upowszechniania wiedzy niemających charakteru gospodarczego.

2) Artykuł 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014

należy interpretować w ten sposób, że:

aby dany podmiot mógł zostać uznany za „organizację prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę” w rozumieniu tego przepisu, nie jest konieczne, by podmiot ten ponownie inwestował dochody generowane przez jego podstawową działalność w tę samą podstawową działalność.

3) Artykuł 2 pkt 83 rozporządzenia nr 651/2014

należy interpretować w ten sposób, że:

status prawny wspólników i akcjonariuszy danego podmiotu oraz ewentualnie zarobkowy charakter prowadzonej przez nich działalności i realizowanych celów nie stanowią kryteriów decydujących o kwalifikacji tego podmiotu jako „organizacji prowadzącej badania i upowszechniającej wiedzę” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 189 z 17.05.2021
Dz.U. C 297 z 26.07.2021

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht – Austria) – DN/Finanzamt Österreich

(Sprawa C-199/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuły 67 i 68 – Świadczenia rodzinne – Prawo do świadczeń emerytalnych lub rentowych – Uprawniony do emerytur lub rent wypłacanych przez dwa państwa członkowskie – Państwo (-a) członkowskie, w którym (-ych) ten emeryt lub rencista jest uprawniony do świadczeń rodzinnych – Rozporządzenie (WE) nr 987/2009 – Artykuł 60 ust. 1 zdanie trzecie – Ustawodawstwo państwa członkowskiego przewidujące przyznanie świadczeń rodzinnych rodzicowi, który przyjął dziecko do swojego gospodarstwa domowego – Zaniechanie złożenia przez tego rodzica wniosku o przyznanie tych świadczeń – Obowiązek uwzględnienia wniosku złożonego przez drugiego rodzica – Żądanie zwrotu świadczeń rodzinnych wypłaconych drugiemu rodzicowi – Dopuszczalność]

(2022/C 463/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DN

Strona pozwana: Finanzamt Österreich

Sentencja

1) Artykuł 67 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

należy interpretować w ten sposób, że:

w sytuacji gdy dana osoba otrzymuje emerytury lub renty w dwóch państwach członkowskich, osoba ta jest uprawniona do świadczeń rodzinnych zgodnie z ustawodawstwem obu tych państw członkowskich. Jeżeli pobieranie takich świadczeń w jednym z tych państw członkowskich jest wykluczone na mocy ustawodawstwa krajowego, zasady pierwszeństwa określone w art. 68 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia nie mają zastosowania.

2) Artykuł 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004